ליקוטי הלכות — הלכות חזקת מטלטלין

כשאין אחד מוחזק כההיא ארבא וכו' כל דאלים גבר ופירשו כי מי שהוא שלו בודאי ימסור נפשו ביותר ויתגבר:

והענין ע"פ מ"ש רבינו (סי' ס"ט) ומובא לעיל כי שורש הנפש הוא בהממון נמצא זה שהחפץ הוא שלו שם הוא שורש נפשו וע"כ בודאי יתגבר על החפץ ויטלו כי נתוסף לו כח וגבורה וחיות ע"י החפץ עצמו מאחר ששם שורש נפשו וחיותו וע"כ כשבא אל החפץ אזי נתוסף לו כח וחיות ע"י החפץ עצמו מאחר ששם שורש נפשו וחיותו וע"כ כשבא אל החפץ אזי נתוסף לו כח וחיות ע"י החפץ כנ"ל ועי"ז בודאי יוכל להתגבר על חבירו שאינו שלו ואין שם שורש נפשו, אדרבא טבע הנפש לצמצם עצמו לבלי להניח עצמו להגזלן ליטול כמבואר שם במאמר גזילה וע"כ בודאי לא יהי' כח לחבירו הגזלן ליטלו מידו כי אין שם שורש נפשו כנ"ל:

גם כי עיקר הכח וגבורה הוא ע"י בחי' שמירת הברית כי הברית נקרא בועז בו עז בו תוקפא בבחי' כי כאיש גבורתו וזה שרוצה לגזול הוא בבחי' פגם הברית. כי הגזלן הוא כאלו בא על אשתו ממש כמבואר במאמר הנ"ל ע"ש נמצא שהוא בבחי' פגם הברית שמשם החלישות כנ"ל וע"כ בודאי לא יוכל להתגבר נגד חבירו שהוא שלו שהוא בבחי' שמירת הברית נגדו כי העשירות הוא בבחי' שמירת הברית שהוא שלימות הנפש וע"כ פסקו כל דאלים גבר כי בודאי יתגבר זה שהוא שלו כנ"ל:

כל דבר מטלטל שהוא ביד האדם בחזקת שהוא שלו וכו' וישבע וכו' וכנ"ל:

על פי המאמר ויהי מקץ המדבר מזכרון (סי' נ"ד) ע"ש כי צריך לאדבקא מחשבתו בעלמא דאתי בכלל ובפרט כי בחי' רגלי הקדושה מלובשין בזה העולם בבחי' והארץ הדום רגלי כוו' והקב"ה מצמצם אלקותו ית' ומזמין לכל אדם מחשבה דיבור ומעשה וכנ"ל וצריך להגדיל דעתו בזה וכו' והמון עם נעשה אצלם כ"ז ממילא ע"י שינה וכו' ומשא ומתן. כי כל המו"מ הוא בבחי' נוטה שמים כיריעה כי בכל דבר יש בו נצוצות וצריך שישהא זה הדבר אצל זה האדם ששיכים אלו הניצוצות לחקלי נר"נ שלו ואח"כ יוצא לרשות אחר ששייכים הנצוצות לנר"נ שלו. ולפעמים חוזר הדבראליו וכו' ע"ש. ולבא לזכרון צריך לשמור עצמו מרע עין שהוא מיתת הלב וכו' ואפילו מי שאינו רע עין צריך ליזהר מכח המדמה שלא יטעה אותו עינו ע"י המדמה שמדמה לפעמים היפך האמת וכו' וזה בא ע"י לשון הרע וכו' כי נפגם הדעת ונפגם אהבה דקדושה בי' כהן וכו'. וזה בחי' שבע שני השבע ושבע שני הרעב וכו' ולהכניע המדמה הוא ע"י בחי' יד בחי' שמחה וכו' היינו בחי' מנגן ביד ללקט הרוח טובה מעצבות רוח כי עיקר פקדונות הרוחות הוא ביד בחי' אשר בידו נפש כל חי ורוח וכו' וזה בחי' ויוסף ישית ידו על עיניך וכו' ע"ש כ"ז היטב:

כל דבר שהוא ביד האדם היא בחזקת שהוא שלו וכו':

כל דבר שהוא ביד האדם הוא בחזקת שהוא שלו ע"פ התורה ויהי ביום השמיני (בסי' ע') ע"ש. והכלל שהעפר יש לה כח המושך וכו' והצדיק האמת הוא עניו כמשה ומשים עצמו כעפר ע"כ הוא יסוד עולם שיש לו כח המושך והוא ממשיך כל ההשפעות לעולם הוא ממשיך אלקותו ית' למטה כי הוא מקים את המשכן ששם נמשך אלקותו וכבודו ית' בחי' וכבוד ה' מלא את המשכן. וכל בני אדם שבעולם ראויים שיומשכו לזה הצדיק שהוא יסוד ושורש הכל אך שיש כח המכריח שמפסיק ומרחיק ממנו היינו שיש בני אדם שע"י דיבורם ומעשיהם הם מכריחים את בני אדם להפסיקם ולהרחקים מהצדיק ולפי כח המכריח כן מרחיק מהצדיק ואח"כ כשיופסק כח המכריח יחזיר וימשיך עצמו ויתקרב להצדיק שהוא בחי' עפר שיש לו כח המושך וכו' ע"ש כל זה היטב:

כל מה שהוא ביד האדם הוא בחזקה שהוא שלו :

כי איתא בסי' מ"ב שצריכין להאמין בחכמים אמתיים שכל דיבוריהם ומעשיהם אינם פשוטים אלא יש בהם רזין ועי"ז ממתיקין כל הדיינם כ"ש בזוה"ק מי שעובדוהי לאפשטא משכינתא לבושין דקדרינותא דפשטין ולאלבשא בלבושין דנהירין דרזין דאורייתא דאור רז איתקרייא וכו' כדין וראיתיה לזכור ברית עולם שזהו עיקר ביטול והמתקת כל הדינין ע,ש בסי' הנ"ל על פ' וירא בצר להם בשמעו את רנתם מ"ש בתחילה בענין הנגינה ואח"כ כתב שעי"ז שעושין לבוש נאה לצדיק ממתיקין הדינים וכן ע"י אמונת חכמים הנ"ל שמאמין שכל דיבוריהם ומעשיהם אינם פשוטים וכו'. והכלל כי הצדיק הוא בחי' קשת בחי' השכינה וכשעושה לו לבוש נאה וכן ע"י שמאמין בו שכל דבריו אינו פשוט אלא יש בהם רזין בזה מפשיט מהשכינה מבחי' קשת לבושין דקדרינותא שהם בחי' פשטין ומלבישין אותה בלבושין דנהירין שהם בחי' רזין שעי"ז נתעוררין רחמיו ית' לבטל כל הדינים מישראל בבחי' וראיתיה לזכור ברית עולם וכו' ע"ש. ומ"ש שם עוד שזהו בחי' התקיעות שסימנם קש,ת שהם בחי' תלת גווני דקש"ת בחי' האבות. וזהו בחי' והיו שדי בצריך שין בחי' תלת אבהן י"ד הם בחי' י"ד אותיות של י"י אלקינו י"י שהם ר"ת אברהם יצחק יעקב שהם בחי' תלת גווני דקש"ת שהם בחי' לבושין דנהירין הנ"ל שעי"ז וראיתיה וכו' בחי' ביטול כל הדינים מישראל וכו' ע"ש: